

Sudan'ı Parçalama Komplosunun Tarihsel Kökleri

İngiltere 1882'de Mısır'ı işgal ettikten sonra, İslam beldelerinin kontrolünü kolaylaştırmayı, servetlerini sömürüp yağmalamayı ve sömürgecinin çıkarlarını tehdit edecek etkili bir güç olarak geri dönmelerini engellemeyi amaçlayan planı doğrultusunda Mısır'ı bölmek için çalışmaya başlamış ve 1899 yılında Mısır'ı iki bölgeye bölmüştür:

İlkini 22 derece enlemin güneyinde yer alan bölge olarak tanımlamış ve ona Mısır adını vermiştir; bu ismin Mısır olarak kalmasını sağlamış ve bunu da (şu anda alanının dörtte birinden azına Filistin adını verme komplosunda olduğu gibi) gerçek anlamını hafızalardan silmek için yapmıştır! 1899'dan önce (İslami fetih öncesinde ve yakın zamana kadar, yani Osmanlı yönetimi ve Muhammed Ali hanedanlığı döneminde) Mısır, günümüz Mısır ve Sudan'ını kapsıyordu ve bunlar tek bir varlıktı, Mısır adı verilen tek bir ülkeydi. Mısır'daki Müslümanların Mısır'ın bölünme planına şiddetle karşı çıkmalarına rağmen, o dönemde süper devlet olan İngiltere bu karşı çıkışı önemsememiş, bölünmeyi devam ettirmiş, silah ve nüfuz gücüyle bunu dayatmış, çok kurnaz ve en habis yöntemlere başvurmuş ve Müslümanların başındaki ajan yöneticilerle yaptığı gizli anlaşmaları durum daha da kötüleştirmiştir. Böylece öfkeyi yatıştırmaya ve zihinleri sakinleştirmeye çalışmış ve Mısır'ı (yeni sınırlarıyla birlikte) şekli olarak yeni bölgenin (Sudan) yönetimine ve işlerinin idaresine ortak etmiş ve bu ortaklık belgelenmiş ve bölünme kararını da içeren 1899 tarihli ikili yönetim anlaşmasıyla yürürlüğe girmiştir.

Bu anlaşma, gerekli uluslararası ayrılık prosedürlerinin tamamlanmasının ve o dönemde Sudan üzerinde sömürgeci nüfuza sahip olan Mısır ve İngiltere yöneticilerinin ortak onayının ardından, 1 Ocak 1956 tarihine kadar, yani o vakit (Sudan Cumhuriyeti) olarak adlandırılan tarihe kadar şekli olarak yürürlükte kalmaya devam etmiştir.

Amerika, Mısır'ı, Mısır ve Sudan bölgelerine ayırma konusunda İngiltere'nin fikrini benimseyerek ve Mısır'daki ajanlarına talimat vererek ayırma konusunda belirleyici bir rol oynamıştır; yani devrimin adamlarına, 1953 yılında İngiltere ile, üç yıllık bir geçiş döneminin ardından uluslararası gözetim altında halk oylaması yapılmasını öngören ve Sudan halkının kendi kaderini tayin hakkı olarak adlandırdıkları bir anlaşma imzalamalarını dikte etmiştir ki gerçekte bu anlaşma, ayrılık için bir zemin oluşturmaktaydı. Böylece geçiş döneminin ardından Amerika ve İngiltere, halkın ezici çoğunluğu ayrılmayı reddedip birliği korumak istemesine rağmen, ajanları aracılığıyla kamuoyunu ayrılma fikrini kabul etmeye hazırlamış ve geçiş dönemi sırasında ise Mısır yöneticileri, Amerika'nın yönlendirmesiyle Hatimiyye mezhebinin temsil eden Ulusal Birlik Partisi'ne talimat vermiş ve onların destekçilerine onun tutumunu, birlik sloganı atmak nedeniyle parlamentoda büyük çoğunluğu kazanmış olmasıyla birlikte "Nil Vadisi'nin birliği" sloganını, bağımsızlık (ayrılık) sloganıyla değiştirmesini söylemiştir.

Ensar mezhebini temsil eden ve kurulduğu günden itibaren İngiliz yanlısı olan Ümmet Partisi ise, kurulduğu ilk günden itibaren İngilizlerin ayrılıkçılık fikrini desteklemiş, geçiş dönemi sona erdikten sonra ayrılma için bir atmosfer hazırlamış, Ulusal Birlik Partisi'nden olan ve Nil Vadisi birliğinin en güçlü savunucularından biri olan İsmail el-Ezheri'nin başbakan olduğunu açıklamış ve 19/12/1955'te, Mısırlı yöneticilerin talebiyle rengini değiştirmesinin ardından el-Ezheri, Sudan parlamentosunun, daha sonra (bağımsızlık) olarak adlandırdıkları ayrılmayı oybirliğiyle onayladığını açıklamıştır.

Böylece İngiltere, planı benimseyen Amerika'nın yardımıyla elli yıldan fazla bir süre sonra tarihi Mısır'ı bölme hedefine gerçekleştirmiştir.

İngiltere'nin planı, tarihi Mısır'ı, Mısır ve Sudan bölgelerine ayırmakla yetinmemiş, aksine daha da ileri giderek Sudan'ı, biri kuzeyde, diğeri de güneyde olmak üzere iki devlete bölmeye çalışmış ve Birinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden sonra, yani 1922'de bu planı uygulamak için çalışmaya başlamış ve Ekvator, Bahr-ül Gazel ve Yukarı Nil gibi güney müdürlüklerinin yönetiminde temel olarak, güneydekilerle olan ilişkilerinde kuzeyliler için kapalı bölgeler politikasını benimsemiştir.

Kuzeylilerin bu bölgelere girmesini, orada çalışmasını veya onlarla ticaret yapmasını yasaklamış ve kuzeylilerin gelenek ve görenekleriyle ilgili her şeyin yayılmasına sıkı kısıtlamalar getirmiş, bu da güneylilerin kuzeylilere şek ve şüpheyile bakmalarına neden olmuştur. O dönemde kuzeyi güneyden izole etme politikası izlenirken güney, Habeşistan, Uganda, Kenya, Tanzanya ve diğeri gibi Doğu Afrika'daki güney sömürgelerine açılmış ve üç güney müdürlüklerini bu sömürgelerle birleştirmeye çalışmış ve 1930 yılında güneyli halkın kuzeyden farklı kabul edileceğini belirten bir kararname çıkarmıştır.

Misyonerleri ve misyoner derneklerini, Feronia adamlarını, Protestan toplulukları ve Anglikan Kilisesi Misyonerlik Cemiyeti'ni, bu bölgelerde çalışmaya ve aktif olmaya şiddetle teşvik etmiş, İngilizceyi resmi dil olarak dayatmış ve kuzeylileri güneylilerden uzaklaştırmak için birçok önlem ve tedbirler almıştır. İngiltere Sudan'dan çıkmadan önce, güneylileri silahlı isyana kışkırtmış, onlara doğrudan para ve silahla, dolaylı olarak da Habeşistan'daki Haile Selassie ile Uganda, Kenya ve Tanzanya'daki ajanları gibi komşu sömürgelerindeki ajanları aracılığıyla destek vermiştir. Bunun üzerine İsyancılar, İngiliz kuvvetleri Sudan topraklarından ayrılmadan önce isyanlarını başlatmışlar ve Eski Sudan Cumhurbaşkanı Ömer el-Beşir hükümetine ABD tarafından dayatılan kendi kaderini tayin hakkı da dahil olmak üzere Naivasha Anlaşması ile Güney Sudan'ın ayrılmasını başarana kadar, art arda gelen hükümetlere karşı çıkmaya devam etmişlerdir. Böylece Güney Sudan'da 9-15 Ocak 2011 tarihleri arasında, Sudan hükümeti ile Sudan Halk Kurtuluş Hareketi arasında 9 Ocak 2005'te Naivasha'da imzalanan Kapsamlı Barış Anlaşması'nın maddelerinin uygulanması kapsamında, Güney Sudan halkının Sudan ile tek bir ülke olarak kalmayı mı yoksa bağımsız bir devlet olarak ayrılmayı mı istediği konusunda referandum düzenlenmiştir.

Amerika, Güney Sudan'ı kuzeyden ayırarak ve buna "bağımsızlık" adını vererek istediğini elde etmiştir! Amerika, Cuba Anlaşması ve Beş Yol ile Sudan'ı

parçalamak ve bölmek için planını ilerletmiş ve ülkenin geri kalanını da parçalanmaya hazırlamıştır. Ordu ile Hızlı Destek Güçleri arasındaki kanlı çatışma ve El Faşir'in düşüşünden sonra Hızlı Destek Güçlerinin Darfur'un tamamını kontrol altına alması, olayların kan sınırları planıyla Darfur'un ayrılmasına, yani Allah korusun Sudan'dan koparılmasına ve “bağımsızlık” adına Sudan'dan ayrılmasına doğru ilerlediğini teyit etmektedir.

105 yıl önce Hilafetin yıkılmasından bu yana sömürgeci politikası, ülkemizi bu şekilde bölüp parçalama yönünde ilerlemiş ve bu ayrılık, İslam ümmetini zayıflatmak ve bu dünyada büyük bir güç olarak geri dönmesini engellemek için “bağımsızlık” olarak adlandırılmıştır.

Peki Sudan halkı ve genel olarak İslam ümmeti, kan sınırlarıyla birlikte yeniden sınırlar çizilmesinin ve İslam bölgesindeki halkların vücut parçaları ve kafatasları üzerinde yeni devletler kurulmasının kendilerini bekleyen ciddi tehlikeler olduğunun farkına varacaklar mı?!

Bizim üzerimize düşen, Hilafetin yıkıldığı bu mübarek ayda Allah Subhanahu'nun vaadini ve Habibimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdesini gerçekleştirmek için halkına asla yalan söylemeyen **Hizb-ut Tahrir**'in kendisi için çalıştığı Hilafeti yeniden kurmak için ciddiyetle çalışmaktır. Böylece yüz beş yıl önce yıkıldığı gibi Hilafet yeniden kurulmuş olsun. Bu ise aziz olan Allah'a hiç de zor değildir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Abdullah Hüseyin (Ebu Muhammed Fatih) - Sudan